

Sygn. akt V U 100/20

WYROK - łączny

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2021 r.

**Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w następującym składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2021 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku R. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 4 listopada 2019 r. i z dnia 20 stycznia 2020r.

- 1. zmienia zaskarżone decyzje i przyznaje wnioskodawcy R. P. prawo do emerytury górniczej od dnia 1 października 2019 roku,**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz wnioskodawcy R. P. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**

Sygn. akt V U 100/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 listopada 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił R. P. prawa do emerytury górniczej wskazując, iż nie udokumentował wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej, a jedynie **18 lat i 24 dni**.

W dniu 28 listopada 2019 roku odwołanie od powyższej decyzji złożył pełnomocnik wnioskodawcy R. P. wnosząc o jej zmianę, poprzez przyznanie swojemu mocodawcy prawa do emerytury górniczej oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik wniósł o zaliczenie wnioskodawcy do stażu pracy górniczej w wymiarze jednokrotnym okresu od dnia 6 czerwca 1986 roku do dnia 30 listopada 1987 roku i od dnia 1 marca 1994 roku do dnia 16 listopada 2006 roku i od dnia 17 listopada 2006 roku do nadal jako pracy wymienionej w art. 50c ust 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W uzasadnieniu podniesiono, że w spornych okresach wnioskodawca pomimo posiadania angażu cieśli budowlanego, wykonywał prace polegające na budowie i rozbiórce systemu odwodnienia powierzchniowego na poziomach wydobywczych, a zatem faktycznie pracował jako górnik odwadniacz złoża.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu podniesiono, że wnioskodawcy zaliczono do pracy górniczej zwykłej okres od 17 listopada 2006 roku do 21 sierpnia 2019 roku, z wyłączeniem okresów

zasiłkowych w łącznym wymiarze 12 lat 5 miesięcy i 25 dni. Natomiast nie zaliczono okresów: od 6 czerwca 1986 roku do dnia 30 listopada 1987 roku i od dnia 1 marca 1994 roku do dnia 16 listopada 2006 roku, gdyż stanowisko cieśli budowlanego nie figuruje w załączniku nr 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995 r., Nr 2, poz. 8)

Decyzją z dnia 20 stycznia 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił R. P. prawa do emerytury górniczej wskazując, iż nie udokumentował wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej, a jedynie **12 lat, 5 miesięcy i 24 dni** pracy górniczej wymienionej w art. 50c ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W dniu 5 lutego 2020 roku odwołanie od powyższej decyzji złożył pełnomocnik wnioskodawcy R. P. wnosząc o jej zmianę, poprzez przyznanie swojemu mocodawcy prawa do emerytury górniczej oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Sprawa została zadekretowana pod sygnaturą VU 224/20. Pełnomocnik wniósł o zaliczenie wnioskodawcy do stażu pracy górniczej w wymiarze jednokrotnym okresu od dnia 6 czerwca 1986 roku do dnia 30 listopada 1987 roku i od dnia 1 marca 1994 roku do dnia 16 listopada 2006 roku i od dnia 17 listopada 2006 roku do nadal jako pracy wymienionej w art. 50c ust 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W uzasadnieniu podniesiono, że w spornych okresach wnioskodawca pomimo posiadania angażu cieśli budowlanego, wykonywał prace polegające na budowie i rozbiórce systemu odwodnienia powierzchniowego na poziomach wydobywczych, a zatem faktycznie pracował jako górnik odwadniacz złoża.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania i połączenie sprawy ze sprawą V U100/20 powielając dotychczasową argumentację.

Postanowieniem z 14 kwietnia 2020 roku Sąd połączył sprawę VU 224/20 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą V U 100/20.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca R. P., urodzony w dniu (...), dnia 10 listopada 2011 roku wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wnioskodawca nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego

(dowód: wniosek o emeryturę k. 2-4 akt ZUS)

Decyzją z dnia 20 grudnia 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił R. P. prawa do emerytury górniczej wskazując, iż nie udokumentował wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej, a jedynie **6 lat, 11 miesięcy i 8 dni**.

(dowód: decyzja – k. 22 akt emerytalnych)

Prawomocnym wyrokiem z 24 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach w sprawie VIII U 217/12 odwołanie R. P. oddalił.

(dowód: wyrok – k. 34 akt emerytalnych)

W dniu 26 listopada 2014 roku R. P. złożył ponowny wniosek o emeryturę górniczą.

(dowód: wniosek – k. 39-40 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 11 lutego 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił R. P. prawa do emerytury górniczej wskazując, iż nie udokumentował wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej, a jedynie **7 lat, 10 miesięcy i 28 dni**.

(dowód: decyzja – k. 53 akt emerytalnych)

W odwołaniu od decyzji z 11 lutego 2015 roku R. P. wniósł o zaliczenie do pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym okresów od dnia 6 czerwca 1986 roku do dnia 30 listopada 1987 roku i od dnia 1 marca 1994 roku do dnia 16 listopada 2006 roku oraz od 1 czerwca 2007 roku do nadal.

Prawomocnym wyrokiem z 19 kwietnia 2016 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie VU 335/15 odwołanie R. P. oddalił. W uzasadnieniu podniesiono, że spornych okresach: od dnia 6 czerwca 1986 roku do dnia 30 listopada 1987 roku i od dnia 1 marca 1994 roku do dnia 16 listopada 2006 roku oraz od 1 czerwca 2007 roku do wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca nie wykonywał kwalifikowanej pracy górniczej z art. 50 d ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a zwykłą pracę górniczą wymienioną w art. 50c ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Sąd podniósł, że po zaliczeniu spornych okresów do stażu górniczego w wymiarze jednokrotnym, wnioskodawca nie legitymuje się wymaganym 25-letnim okresem pracy górniczej, co oznacza, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

(dowód: odwołanie – k. 2-4 akt VU 335/15, wyrok – k. 123 akt emerytalnych, uzasadnienie – k. 99-105 akt VU 335/15)

R. P. w spornych okresach od dnia 6 czerwca 1986 roku do 30 listopada 1987 roku oraz od 1 marca 1994 roku do 16 listopada 2006 roku był zatrudniony w (...) S.A. Oddział (...) na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na oddziale (...): (...), (...) i (...) na stanowisku cieśli lub cieśli budowlanego.

Od dnia 17 listopada 2006 roku wnioskodawca pracował w (...) S.A. Oddział (...) na stanowisku górnik odwadniaacza złóż na odkrywce, a od 1 czerwca 2007 roku do nadal na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej na oddziale (...).

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do emerytury okres pracy górniczej od 17 listopada 2006 roku do 21 sierpnia 2019 roku, z wyłączeniem okresów zasiłkowych, w wymiarze jednokrotnym, w łącznym wymiarze 12 lat 5 miesięcy i 25 dni, stanowiący jednocześnie pracę górniczą określoną w art. 50c ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS

(okoliczność bezsporna)

Jednym z podstawowych zadań oddziału (...) i (...) oraz (...) była budowa systemu odwodnienia wyrobiska w polach wydobywczych na przodku w odkrywce.

Do stałych obowiązków wnioskodawcy w spornych okresach na stanowisku cieśli budowlanego i cieśli należała:

- wykonywanie prac ziemnych, ciesielskich i betoniarskich związanych z budową pompowni głównych oraz związanych z realizacją zbiorników w systemie odwodnienia powierzchniowego, dróg dojazdowych do maszyn podstawowych, układu (...),
- wykonywanie prac ziemnych związanych z budową rowów korytkowych odwadniających złoża,
- montaż elementów korytkowych w rowach sytemu odwodnienia złoża wraz z postępem prac wydobywczych;
- wykonywanie umocnień skarp zbiorników i pochylni związanych z odwodnieniem złoża,
- wykonywanie prac ziemnych i ciesielskich związanych z awariami lub skutkami osiadania w obrębie budowli hydrotechnicznych w wyrobisku kopalni,
- budowa i rozbiórka systemów odwodnienia powierzchniowego w polach wydobywczych wraz z postępem frontu wydobywczego w wyrobisku;

Najwięcej wnioskodawca wykonywał prac związanych z budową rowów korytkowych odwadniających złoża, montażem elementów korytkowych w rowach sytemu odwodnienia złoża wraz z postępem prac wydobywczych oraz wykonywaniem umocnień skarp zbiorników i pochylni związanych z odwodnieniem złoża.

Prace te były wykonywane na terenie wyrobiska górniczego P. B. i P. S.. Wnioskodawca wykonywał powyższe czynności stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy z 20.01.2021r. - k. 60 akt, zeznania świadka S. T. - protokół rozprawy z 29 grudnia 2020 roku od minuty 6:23 do minuty 15:42, zeznania świadka B. T. protokół rozprawy z 29 grudnia 2020 roku od minuty 15:42 do minuty 24:12, zeznania wnioskodawcy – protokół rozprawy z 16 lutego 2021 roku od minuty 1: 29 do minuty 8:00)

Od 17 listopada 2006 roku do chwili obecnej wnioskodawca wykonuje takie same prace jak w spornych okresach.

(dowód: zeznania wnioskodawcy – protokół rozprawy z 16 lutego 2021 roku od minuty 1: 29 do minuty 8:00, zeznania świadka B. T. protokół rozprawy z 29 grudnia 2020 roku od minuty 15:42 do minuty 24:12)

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja Weryfikacyjna na posiedzeniu w dniu 26 października 2011 roku uznała, że R. P., pomimo posiadania angażu cieśli i cieśli budowlanego w okresie od dnia 6 czerwca 1986 roku do dnia 30 listopada 1987 roku i od dnia 1 marca 1994 roku do dnia 16 listopada 2006 roku faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał prace górnicze, które swoim charakterem odpowiadają pracy na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej wskazanym w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w załączniku nr 3, dziale III w punkcie 1.

(dowód: protokół z posiedzenia Komisji Weryfikacyjnej, k. 7-8 akt ZUS)

W dniu 27 października 2011 roku (...) z siedzibą w R. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej, w którym wskazała, że w okresie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą:

- od dnia 6 czerwca 1986 roku do 30 listopada 1987 roku na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej wymienionym w Rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. 2 Dz. III pozycja 3,

- od 1 marca 1994 roku do 16 listopada 2006 roku oraz od 1 czerwca 2007 roku do nadal na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej wymienionym w Rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. 3 dział III, pozycja 1.

- od 17 listopada 2006 roku do 31 maja 2007 roku na stanowisku górnik odwadniacz złóż na odkrywce wymienionym w Rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. 2, pozycja 2.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej – k. 6 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołania zasługują na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r. poz. 887). Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej, co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Po myśli art. 50 b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Stosownie natomiast do art. 50d ust 1 ustawy przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego: w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębinieniu szybów i robotach szybowych (pkt 1) oraz w drużynach ratowniczych (pkt 2).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej.

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do zwykłej pracy górniczej jedynie okres od 17 listopada 2006 roku do dnia 21 sierpnia 2019r. na stanowisku górnika odwadniacza złóż na odkrywce oraz górnika kopalni odkrywkowej jako pracę wymienioną w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy. Uznał, że w ww. okresach wnioskodawca wykonywał pracę górniczą, która figuruje w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty. Pełnomocnik wnioskodawcy podnosił natomiast, że wnioskodawca pracę o takim samym charakterze i zakresie obowiązków jak od 17 listopada 2006 roku, wykonywał także we wcześniejszym okresie od dnia 6 czerwca 1986 roku do dnia 30 listopada 1987 roku i od dnia 1 marca 1994 roku do dnia 16 listopada 2006 roku, pomimo, że był zatrudniony na stanowisku cieśli i cieśli budowlanego i w związku z powyższym wniósł o jej zaliczenie do zwykłej pracy górniczej.

Należy podnieść, że charakter pracy wnioskodawcy w spornych w niniejszej sprawie okresach został już ustalony w sprawie VU 335/15. Wprawdzie prawomocnym wyrokiem z 19 kwietnia 2016 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie VU 335/15 odwołanie R. P. od decyzji odmawiającej mu prawa do emerytury górniczej oddalił. Nie mniej u podstaw wyroku legły ustalenia faktyczne, że w spornych okresach: od dnia 6 czerwca 1986 roku do dnia 30 listopada 1987 roku i od dnia 1 marca 1994 roku do dnia 16 listopada 2006 roku oraz od 1 czerwca 2007 roku do wydania zaskarżonej decyzji tj. 11 lutego 2015 roku wnioskodawca nie wykonywał kwalifikowanej pracy górniczej z art. 50 d ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a zwykłą pracą górniczą wymienioną w art. 50c ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Sąd oddalił odwołanie w sprawie VU 335/15 tylko dlatego, że po zaliczeniu spornych okresów do stażu górniczego w wymiarze jednokrotnym, wnioskodawca nie legitymował się nadal wymaganym 25-letnim okresem pracy górniczej, co oznacza, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Zatem w sprawie VU 335/15 Sąd przesądził górniczy charakter pracy w spornych w niniejszej sprawie okresach, czym Sąd w niniejszej sprawie jest związany na podstawie art. 365 k.p.c.

Dodatkowo przeprowadzone także w niniejszej sprawie bezpośrednio postępowanie dowodowe w postaci zeznań świadków potwierdziło, że w spornych okresach wnioskodawca wykonywał prace górnicze odpowiadające pracy na

stanowisku górnika odwadniacza złóż, które mieści się w pojęciu prac wymienionych w art. 50 c ustęp 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS na oddziałach odwodnieniowych na odkrywce stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Organ rentowy zakwestionował górniczy charakter pracy skarżącego tylko dlatego, że w spornych okresach nie pracował na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej czy też na stanowisku górnika odwadniacza złóż na odkrywce, a na stanowisku cieśli i cieśli budowlanego, które to stanowiska nie są wymienione w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku. Stanowisko organu rentowego jest błędne.

Wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie zaliczane jest do pracy górniczej oraz wykonywanej w przodkach uwzględnianej w rozmiarze półtorakrotnym, powinno ustalić rozporządzenie wydane na podstawie delegacji ustawowej z art. 50d ust. 3. Ponieważ rozporządzenie takie nie zostało wydane, obowiązuje nadal (z mocy art. 194 wskazanej ustawy) wykaz stanowisk zawarty w załączniku nr 2 i 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 roku Nr 2, poz. 8), wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 5 ust. 5 i art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 1 lutego 1983 roku o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 1995 roku, Nr 30, poz. 154). Wykaz ten obowiązuje jednak jedynie w takim zakresie, w jakim jego przepisy nie są sprzeczne z przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS. A zatem zakładowe wykazy stanowisk, na których wykonywana jest praca górnicza, muszą być zgodne z wykazem nr 2 stanowiącym załącznik do tego rozporządzenia, obejmującego stanowiska pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą lub wykazem nr 3 stanowiącym załącznik do tego rozporządzenia, obejmującego stanowiska pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym. Jednakże dokonana przez pracodawcę kwalifikacja zajmowanego przez konkretnego pracownika stanowiska, jak i ewentualna zmiana tej kwalifikacji na podstawie protokołu komisji weryfikacyjnej, nie przesądza jeszcze o zaliczeniu zatrudnienia na tym stanowisku do pracy górniczej. O uznaniu pracy za pracę górniczą w rozumieniu omawianych przepisów nie decyduje bowiem treść wymienionych dokumentów, ale charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 1998r., II UKN 570/97, OSNAPiUS 1999, nr 6, poz. 213, z dnia 22 marca 2001r., II UKN 263/00, OSNAPiUS 2002, nr 22, poz. 553 oraz z dnia 2 czerwca 2010r., I UK 25/10, LEX nr 621137). Rozporządzenie wykonawcze nie może zatem przyznawać ubezpieczonym większych uprawnień niż uczynił to ustawodawca w art. 50 c i d ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wykładnia przepisów powołanego rozporządzenia nie może zmieniać, ani rozszerzać ustawowej definicji pracy górniczej. Tym samym, przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowiąc muszą zawsze punkt wyjścia do oceny zasadności roszczeń emerytalnych wnioskodawcy. Innymi słowy, analiza w ocenie pracy górniczej powinna się koncentrować na jej ustawowych warunkach (pojęciu tej pracy), a nie na samej nazwie stanowiska (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2011 r., sygn. I UK 382/10).

O wykonywaniu pracy górniczej decyduje zatem wyłącznie charakter pracy, faktyczny zakres obowiązków, a nie nazwa stanowiska pracy. Organ rentowy powinien sobie z tego doskonale zdawać sprawę. Niezrozumiałe jest zatem stanowisko ZUS, który do pracy górniczej zalicza okres dopiero od 17 listopada 2006 roku, podczas gdy ten sam zakres obowiązków – jak potwierdzają świadkowie i wnioskodawca – miał skarżący także w spornych okresach. Potwierdza powyższe charakterystyka stanowiska pracy wnioskodawcy za sporne okresy, z której wynika jaki był zakres jego faktycznych stałych obowiązków.

Dla oceny, czy ubezpieczony w okresie spornym pracował na stanowisku uprawniającym do zaliczenia spornego okresu pracy do pracy górniczej, istotne znaczenie miał przede wszystkim rodzaj powierzonych mu prac (rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych), tj. rodzaj wykonywanych czynności związanych z obsługą konkretnych wskazanych w przepisach urządzeń i maszyn oraz miejsce ich wykonywania.

W charakterystyce stanowiska pracy pracodawca zaznaczył, że wnioskodawca pracował na oddziale (...) i wykonywał takie prace jak:

- wykonywanie prac ziemnych, ciesielskich i betoniarskich związanych z budową pompowni głównych oraz związanych z realizacją zbiorników w systemie odwodnienia powierzchniowego, dróg dojazdowych do maszyn podstawowych, układu (...),
- wykonywanie prac ziemnych związanych z budową rowów korytkowych odwadniających złoża,
- montaż elementów korytkowych w rowach systemu odwodnienia złoża wraz z postępem prac wydobywczych;
- wykonywanie umocnień skarp zbiorników i pochylni związanych z odwodnieniem złoża,
- wykonywanie prac ziemnych i ciesielskich związanych z awariami lub skutkami osiadania w obrębie budowli hydrotechnicznych w wyrobisku kopalni,
- budowa i rozbiórka systemów odwodnienia powierzchniowego w polach wydobywczych wraz z postępem frontu wydobywczego w wyrobisku

Również świadkowie S. T. i B. T. potwierdzili, że wnioskodawca zajmował się budową systemu odwodnienia powierzchniowego, dotyczyło to głównie budowy i montażu rowów korytkowych oraz umacniania skarp, zbiorników i pochylni. Prace te były wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na terenie odkrywki.

Wykonywane przez wnioskodawcę prace odwodnieniowe na odkrywce miały na celu przygotowanie terenu pod wydobycie kopaliny, żeby umożliwić prace koparkie wielonaczyniowej. Wnioskodawca w spornych okresach pomimo zajmowania stanowiska cieśli, faktycznie wykonywał czynności górnika odwadniającego złoża, a zatem prace wymienione w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty.

Czynności ubezpieczonego polegały na przygotowaniu terenu pod wydobycie węgla przez wykonywanie prac odwodnieniowych odkrywki. Prace te zabezpieczały prawidłową pracę koparki wielonaczyniowej, służyły zachowaniu możliwości jej dalszej (nieprzerwanej) eksploatacji i jako takie mieszczą się w ustawowym pojęciu prac górniczych z art. 50 c ustęp 1 pkt 4 ustawy emerytalnej tj. prac przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych.

Po zaliczeniu spornego okresu do pracy górniczej wnioskodawca legitymuje się stażem pracy górniczej wynoszącym 26 lat, 7 miesięcy i 17 dni (k. 61 akt)

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.